

ESP E-II Eclipse Full Thickness

Zonnetje

ESP's E-II Eclipse gaat op de traditionele tour met een dikke body, Fishman Fluence Classics en, ja, een sunburst afwerking. Is deze singlecut meer iets voor ouderen? tekst Stuart Williams foto's Phil Barker

Als je aan een moderne singlecut denkt, past de ESP Eclipse precies in dat plaatje: een verijnd voorbeeld van een klassiek ontwerp in een eigentijdse uitvoering, sneller en strakker dan het model waarop het gebaseerd is. De ESP Eclipse is de singlecut voor mensen die niets hebben met traditie en juist dat maakte ESP blijkbaar aantrekkelijk voor een flink aantal bekende bescpelers: James Hetfield, Alex Skolnik, Lamb Of Gods Will Adler en Mastodons Bill Kelliher kozen stuk voor stuk een Eclipse boven een 'Burst. Alleen is de Eclipse niet langer nieuw, zoals blijkt uit onze testgitaar de ESP E-II Eclipse Full Thickness.

Ontwerp

Als onderdeel van de E-II-lijn, die in 2014 de ESP Standard-serie verving, zit deze gitaar midden tussen de betaalbare LTD-modellen

van het merk en de duurdere, in de VS gebouwde modellen in, maar een snelle blik op het prijskaartje vertelt ons dat dit absoluut geen tweedetrangs model is. Net als de ESP Standards wordt de E-II-serie in Japan gebouwd en onze Eclipse is bepaald luxueus uitgerust. Vanaf de kop krijgen we zwarte Gotoh Magnum lockingstemmechanieken, een benen topkam, Dunlop straplocks en een zwarte Gotoh tune-o-matic brug en staartstuk.

Misschien vraag je je af waarom dit model 'Full Thickness' in zijn naam heeft. Dat verwijst naar de dikte van de body, die dikker is dan die van een reguliere Eclipse. De combinatie van mahonie, een esdoorn top en een fineerlaag van gevlamd esdoorn telt op tot de 'Full Thickness' van 60 mm, zoals we die kennen van vintage singlecut-gitaren. De andere modellen hebben een dikte van 50 mm. Wacht eens even? Traditie?! Inderdaad, het is een zwaargewicht, zowel qua vorm als qua massa. Dit is overigens geen nieuwe ontwikkeling bij ESP aangezien de Full Thickness body van het merk al een paar jaar bestaat.

Wat wel nieuw is, is de afwerking en de elementconfiguratie die ESP voor deze gitaar gekozen heeft. Ons Tobacco Sunburst-model is uitgerust met actieve Fishman Fluence Open Core Classics en werd eerder dit jaar geïntroduceerd, samen met de eveneens nieuwe Vintage Honey Burst-uitvoering (Seymour Duncan JB/59) en de al

bestaande Black Natural Burst (EMG 66/57).

De praktijk

Ondanks de aangekondigde afwerking verschijnt er bij het openen van de (inbegrepen) koffer een instrument dat veel roder is dan we hadden verwacht. Het ziet er mooi uit en in combinatie met de zwarte hardware doet de gitaar ons denken aan een Les Paul Custom uit de jaren zeventig. De body, toets en voorkant van de kop van de gitaar worden omrand door een enkellaags binding in een crèmekleur. De gevlamde top is erg mooi en de twee delen waaruit hij bestaat passen perfect bij elkaar. De glanzende laklaag maakt het geheel fraai af.

De afwerking van de rest van de gitaar is al even vlekkeloos, waarbij de *set-thru*, gelijmde mahonie hals voorzien is van een bijzonder mooie en gelijkmatig donkere, kersenrode lak. Natuurlijk blijft de afwerking van een gitaarhals een kwestie van persoonlijke smaak, maar deze voelt heerlijk aan: zijdezacht en niet overdreven glad. Dan is er nog de ebbenhouten toets. Zoals te verwachten was bij dit type gitaar is de mensuur 628 mm met 22 frets. In dit geval zijn ze goed gepolijst en van extra jumbo-formaat. Het is bijna jammer dat een groot deel van de toets wordt ingenomen door de ESP vlag-inleg, want het ebbenhout is mooi donker en duidelijk van uitstekende kwaliteit.

Bij het oppakken van de gitaar voel je direct het niet geringe

in huis

Rivalen

- Gibson Les Paul Modern
- PRS McCarty 594
- Singlecut
- Schecter Solo-II

De 9V batterij van de Fishman elementen is makkelijk te vervangen via een roterend klepje

ESP E-II ECLIPSE FULL THICKNESS

RICHTPRIJS: € 2679,- (incl. koffer)

LAND VAN HERKOMST:

Japan

TYPE: solidbody elektrische gitaar met één cutaway

BODY: mahonie met esdoorn bovenblad/ gevamd esdoorn finer
HALS: mahonie, gelijmd en set-thru

MENSUUR: 628 mm (24 3/4 inch)

TOPKAM/BREEDTE: been/42 mm

TOETS: ebbenhout met ingelegde vlaggen, 305-mm (12-inch) radius

FRETS: 22, extra jumbo

HARDWARE: Gotoh tuneomatic brug en staartstuk, Gotoh Magnum Lock lockingstemmechanieken, Dunlop straplocks - zwart afgewerkt

STRINGSPLICING, BRUG: 50 mm

ELEKTRONICA: 2x Fishman Fluence Classic Open Core, 2x volume- en 1x toonregelaar - via pull/push toegang tot extra geluiden

GEWICHT: 3,84 kg

OPTIES: geen

ANDERE UITVOERINGEN:

Vintage Honeyburst met Seymour Duncan 59/JB en Black Natural Burst met EMG 66TW/57TW

LINKSHANDIGE EXEMPLAREN: nee

AFWERKINGEN: Tobacco Sunburst - hoogglans met zijdeglanslak aan achterkant hals

DISTRIBUTIE:

Sound Service, Berlijn (D), tel. 0049 (0)337089330

WEBSITE: sound-service.eu

gewicht. De balans is goed, maar met iets onder 4 kilo is dit niet de beste keus voor een gitaarspeelmarathon. Het voordeel van al die massa is natuurlijk de levendige, natuurlijke resonantie. Je oren zullen blij zijn, je rug een stuk minder.

De bespeelbaarheid is erg comfortabel en snel, dankzij het 'Thin U'-profiel van de hals (die eigenlijk helemaal niet zo dun is). Laten we zeggen dat hij de palm van je hand flink vult, in elk geval meer dan een moderne shredhals. Ook de extra jumbo-frets zijn bij het bespelen minder voelbaar dan ik had verwacht. Omdat ze zo goed gepolijst zijn, voelt het opdrukken van snaren alsof je aan het schaatsen bent op een ijsbaan en ze zijn heerlijk afgerond zodat je niet het verkeersdrempel-effect hebt dat bij sommige andere gitaren met zulke forse frets wel eens voorkomt.

Ondanks de traditionele mensuur en de set 010 tot 046 snaren geeft deze Eclipse voldoende weerstand bij het spelen, zelfs als je gewend bent stevig aan te slaan. Losse snaren blijven goed op stemming als je ze flink raakt en dat is zelfs het geval bij lagere stemmingen. We stemden naar drop C en zelfs toen bleven de vanuit de fabriek gemonteerde Elixir Nanoweb's keurig gestemd.

En hoe zit het met de pickups? Eerst moet ons van het hart dat de volumeregelaars andersom zijn geplaatst, wat er op wijst dat ESP verwacht dat je vrijwel continu gebruikt zult maken van het brug-element en daar niets aan wilt veranderen. Elke pickup geeft je drie basisgeluiden (voices) die je kunt selecteren via de push/pull-functie van de volumeregelaar van het halselement en de mastertonregelaar. Voice 1 is gebaseerd op een vintage PAF, Voice 2 voor de halspositie wordt door Fishman omschreven als "helder, luchtig en bel-achtig", terwijl de brughumbucker in een Classic Hot Rod verandert. Voice 3 op beide pickups zorgt voor een coilsplit, met extra duidelijkheid voor het halselement en de klank van een opgevoerde singlecoil bij de brug. Nogal verwarrend is dat ESP ervoor heeft gekozen de keuze van de basisgeluiden op dezelfde manier te

Het zijdeachtige gevoel van de mahonie hals is een waar genot

doen als de layout van de regelaars, waardoor de brughumbucker op vol vermogen en de extra pittige halsgeluiden (Voice 2 van beide elementen) je beginpunt zijn. Trek aan de volumeknop en je komt in wat Fishman Voice 1 noemt; doe hetzelfde bij de volumeregelaar van de halspickup en je schakelt de singlecoil-modus van beide pickups in.

Hoe je ze ook noemt, de drie basisgeluiden zijn erg goed en met name geschikt voor rock. In de standaard positie (knoppen naar beneden) krijg je een uitgehold midden bij de halshumbucker, waardoor deze veel duidelijker klinkt, terwijl de brugpickup brult als een leeuw, met veel kracht en attack; beide elementen hebben meer bite. Dat betekent niet dat de PAF-sounds niet voldoen, maar je went erg snel aan de scherpere, agressievere kant van deze Eclipse waarbij vergeleken de PAF's niet erg direct klinken. Dat gezegd hebbend komen die sounds zeker van pas zodra je de bluesy, traditionele kant van het rockspectrum opzoekt en we weten dat dat moment altijd komt. Petje af voor de coilsplit van Voice 3, trouwens. Die zorgt bij beide elementen voor een heerlijk, rauw singlecoilgeluid, waarbij met name het halselement uitblinkt in diepe, organische sounds die geweldig klinken met wat vervorming (denk Tom Morello). In de brugpositie levert die stand

lekker kwakende vintage funk-geluiden met veel midden op.

Conclusie

Het spijt ons, maar het 'Black Album' is dertig jaar oud, je 25 jaar oude, extra wijde broeken zijn zo uit de tijd dat ze weer in zijn en inderdaad, die gast van Karate Kid is net zestig geworden. Het punt is dat het oké is om rijper te worden en de Eclipse Full Thickness is daarvan het bewijs. Hij doet precies wat de Eclipse altijd gedaan heeft en dat is een alternatief bieden voor de meer vintage geïnspireerde gitaren van dit type. In deze huidige vorm zijn de scherpste randjes er misschien vanaf, maar het blijft een vuur-spuwende rockgitaar op zijn best. De styling en vooral de extra basisgeluiden van de Fluence Classics maken hem alleen maar nog veelzijdiger.

Als je goed bekend bent met de traditionele rivalen - of daar zelfs een beetje op bent uitgekeken - en je zoekt geen gitaar waardoor je op middelbare leeftijd alsnog aan de gezichtspiercings moet, dan is de Eclipse een uitstekende keus. **G**

ESP E-II ECLIPSE FULL THICKNESS

oordeel

GITARIST ZEGT: Goed midden tussen vintage en modern met kwaliteitsonderdelen van andere fabrikanten en een geweldig geluid. Layout regelaars/pickupvoices in eerste instantie verwarrend

Het vintage/moderne karakter van de Full Thickness komt deels voor rekening van de voicings van de Open Core Fishman Fluence Classics